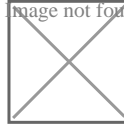

Η ελληνική ιστορία μέσα από τα διαβατήρια εποχής

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

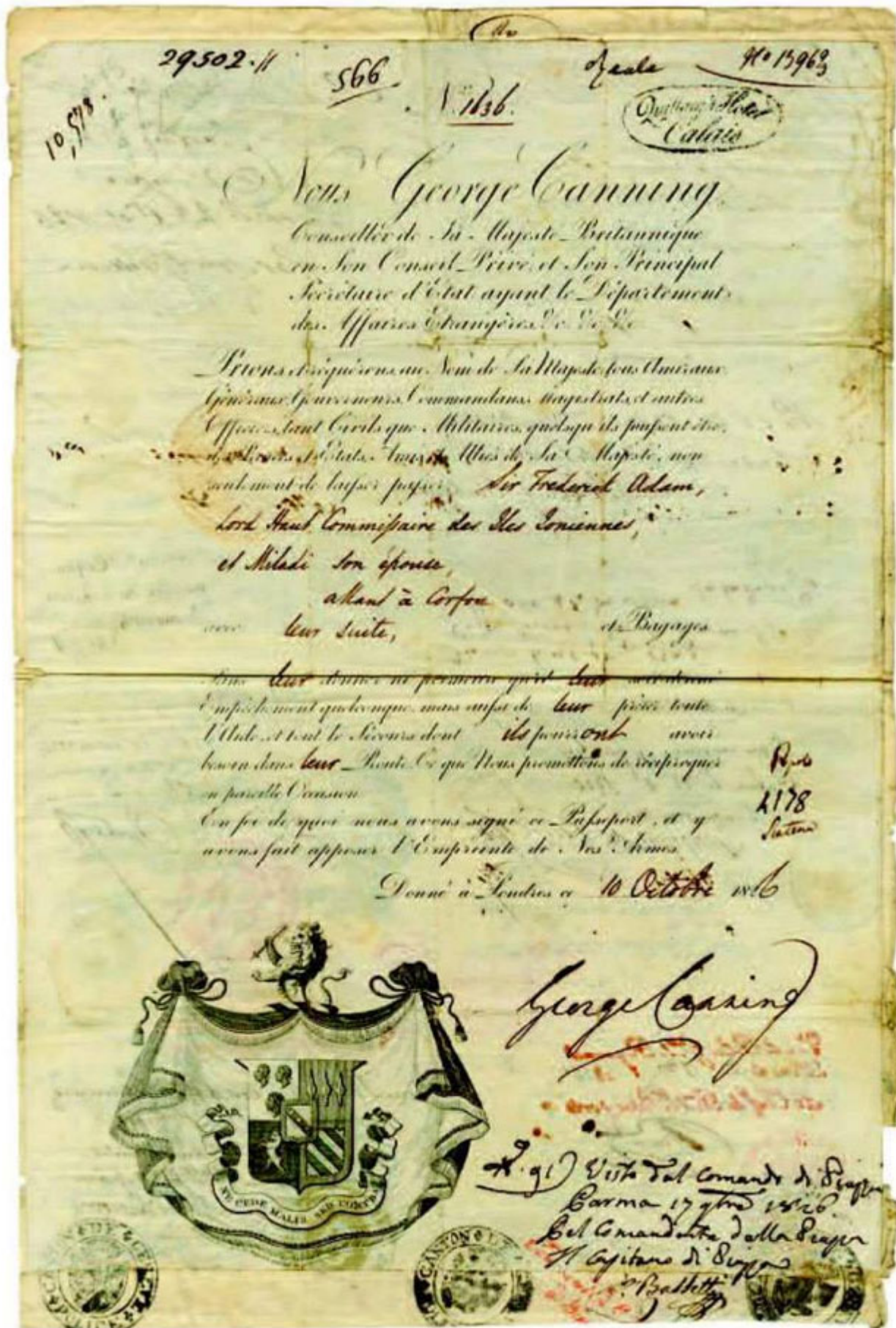
Ο όρος διαβατήριο προέρχεται από τα αρχαιοελληνικά «διαβατήρια» -θυσίες που τελούνταν πριν διαβεί κανείς τα σύνορα της χώρας ή όταν επέστρεφε- και αποδίδει την ευρεία έννοια της μετάβασης από ένα κράτος σε ένα άλλο - και όχι μόνο από ένα λιμάνι σε ένα άλλο, όπως ο όρος passport. Τα ταξιδιωτικά έγγραφα χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται για τη μετακίνηση κυρίως μεταξύ κρατών, αλλά και από ένα οποιοδήποτε μέρος σε ένα άλλο, αναλόγως του ιστορικού πλαισίου. Στόχος ήταν η ασφάλεια των κρατών, η προστασία των ταξιδιωτών, αλλά και η ταυτοποίησή τους.

Μέσα από τα ταξιδιωτικά έγγραφα που εκτίθενται διατρέχει κανείς εποπτικά την ελληνική ιστορία. Ξεκινώντας από το πρώτο έγγραφο της περιόδου του πρώτου έτους της Επανάστασης του 1821 και φτάνοντας ως το διαβατήριο του Άρη Αλεξάνδρου από τη δικτατορία του 1967, παρακολουθεί κανείς την εξέλιξη των ταξιδιωτικών εγγράφων, που άλλοτε αφορούν σημαντικά πρόσωπα (όπως ο Στέφανος Στρέιτ, ο Αλέξανδρος Διομήδης, ο Sir Frederick Adam, η Διδώ Σωτηρίου) και άλλοτε σημαντικές πτυχές της ιστορίας, ίσως όχι πάντα τόσο γνωστές (όπως

η Ηγεμονία της Σάμου, η Αυτόνομη Βόρεια Ήπειρος, η Προσωρινή Κυβέρνηση της Θεσσαλονίκης).

Επίσης, παρακολουθεί τόπους της ελληνικής διασποράς που ανθούσαν τον 19ο αι., όπως η Οδησσός, η Μερσίνα, το Γαλάτσι, και τη δυναμική των αντίστοιχων προξενείων, τα οποία άλλες φορές αναβαθμίζονταν και άλλες υποβαθμίζονταν,

